

Kelewis

Apšakimū Štatimai i Kelewis kastoje po 2 Sgr. už tojną, imulkeis kastoais išdrukawotą Gilę. Gro-matas reik hen atrašyti: **Border-Rossgarten** № 5.

Karaliaucziaus Broliams Vietuwininkams Žinės parnešas.

Pro. 58.

Karaliaucziuje, 28. Novemberi.

1871.

1. Nedėdienėje Adwentū.

Ewang. Matt. 21, 1—9. Grom. Rym. 13, 11—14.

Adwentai.

Atleik Bartus, atverk Duris. Ateit Szlowės y! Greičis, Wisū Karaliū Wiešpatis, Ir Swie-Šganytojis. Jis atneš mums Šganyngą, Del jam giest Szirdis linksmā: Szlowē, Diewe, taw Taw mans Suwertojau.

Jis Gelbėtojis ir teišus, Lengwafirdingas ir trus. Jo Sostas stow Szwentybėje, Jo Ryk-Sufimilime. Galop jis war omus' Bedas, Del jis wis liaupšinamas: Szlowē Diewe taw jau, ans Šganytojau.

„Dzianna Sunui Dowydo! Bagirtas buk Atei-šis Wardan Wiešpaties! Dzianna Aufšrybėje!“
U šitais šlownais ir senais, dar iš anapus Pra-dos pirmjaušrejo Kriščionystės Gzieso mums atšam-kežieis Žodžieis mes ištōjam i meilingaji Adwentū tesa ir šweikinam širdingiaustey sawo iš Naujo ogi je wis ir wis iš Naujo prie musū apšilankantiji Wieš-ki ir Šganytoji. Mes berods ne galim sakyti, kad Adwentū Gziesas iš jawes toks didey gražus ir mei-lingas ēsas. Dienos dabar wisame Mlete trumpiau-šos, tamšianšos ir drumščiaušios, Wasaros Grožybes apalūšios ir wišas Swieto Gwastis lyg inirēs arba šros Smerties Rypieis surištās. Argi todēl hen bu- Antwentū Gziesas meilingas wadintinas?

Ule Adwentū Gziesas tacziau meilingas per Lu-šitē ir Laukimą, kuri jisai mušje prikelia. Po šitū šumpū Dienū pareit ilgesnios, po tamšujū šwiesesnio-šos, o todēl mums Adwentai ant Pabaigos ir ant ūbežiaus triudnojo Gzieso stowēdami yra lyg koks karališkas Birntakunas štaiesnio, šlowingesnio Gzieso. Šowisam lyg taipojau o ir dar labjaus Adwentū Gziesas šwieczia ir dwašiklūje Dalylūje lyg koks šwiesos Spindulys iš tirstos Tamsybės ir kaip koks šwons Balsū Štambėjims: Po Tamsybės pareit Szwie-šobe; po Bjaurybės Grožybe, po Smerties Bergystės Šwasties Walnybe ir po Tuzbės hen Ūgarū meilin-šas Pakajus ir Gaiwestis. Štaz, štay, Wiešpatis

ateit. Šgandtojis jau arti. Berods Swieto Apštri-šumas pilnas bjauriaušū Bjaurybjū, pilnas Smerties dwašiklo ir funiško, ogi ir paczioj musū Kriščionystėj mums haugu pastoj apšizwalgant. Ule antay Ūšra jau brēšta, Ūšros Žwaigždē teka, Šargai budin iš Miego keltis, o Kriščionyste pašokusi linksmay šu-šauja: Dzianna! Dzianna! Todēl keltis prašwist! Nēšą tawo Szwiesybe ateit, ir Pono Diewo Szlowē ūžteka ant tawēs. Dzianna! Dzianna. Amen.

Jauniems Raktams

šioje Dienose aut Zalnierawimo paurdelotiemēs esant bey nū Samiškiū be atšisweikiant, ne mentay Ūšareliū per Škroštus myšincziwjū Motyneliu teka. O norint Sunus su linksmā Szirdze sawo Urdeli šulauke ir zalnieriškojo Etono pašimiegdamis iš Namū kelawo, Motynos Szirdis tacziau tikt labay šujudinta pastoj. Ne Dymai todēl ir ne taip didey padymyrina, kad ji sawo Smutnybėj ant wišo zalnieriškojo Dawado pyk-šta ir taji per didelē Apšunkinimą laiko, nes ji juš ir tief te išmano. Ule ir Tytwieks gudriaušujū Žmoniū, butent wyriausiejie Sufčieji bey Suweltojei, anie ne-šagerinamiejie raudoniejie Demokratai arba Socijalistai, kurie wišas Apaczias i Wiršu apwersti tyšoja, del kit-šo nieko taip bjarey ne puštyjas, kaip del didžiojo stowincziwo Zalnierū Waiško. Jie iš didžio sawo Szirdies Nešmagumo pareinanti Pašigodimą taip Kal-šose kaip ir Kastiše šime Gziese labjaušey wel Swie-štui išreikštia, sakydami: „Je, kad tikt to didelējo Wai-ško ne butu; tas per Mier' daug Piningū kastoja o tikt wis ir wien ant Karo pašidūmes yra; tas Waiškas todēl Priežastis wišū Karū yra ir tikt wien Krygawimui te tinka; Pakajaus Gziese jis noprošnay laikomas, o Žemei i bais sunkę Kastią pawiršta; jis šis nieks n'iera, kaip Piningū didelis Štamas, kur-šai Trefū ne neša, tiktay lyg koks Žaišlas Rankūše aukštujū Bonu,“ ir taip toliaus. O tai juš ir ne Dymai, kad tie taipo godžias, nēša ans Žodis Tiesq tur: „Prieš Demokratas nieks taip ne maczyja, kaip Zalnieri!“ Birštus nudegti ne norēdami, jie meilija,

kad geriaus žiburei užgesyti butu. O tikt, kūr ir ne Social-Demokrats, ant Galo tikt ir pamislyja: „Koks gražus butu Pasilaitymas be Žalnierū, nes tada Karai pasilautu, o Gziesas amžinojo Pakajaus butu priešes.“ Tie žodžiai ir per tikrą Tiesą geloti galėtu, kad mes tikt ne ant Žemės gyventumbim. — Wel titi yra girdimi, kaip jie Demokratams pritarti pradėd ir sako: „Jut ir Tiesą, stowysis Waifkas noprofnay toks didelis yra; Karui atfirandant dar wis Gzieso gana butu, i Kruwą susibėgti, Gwėras pasiūmti ir Neprietelus išwajawoti.“ Ir tai butu Tiesą, kad tikt Neprietelei tokie geri butu, ant musu Susibėgimo palaukti, o ne jau pirm musu štanti pradėtu; kad jie priegtam tikt bent ne butu geriaus, kaip mes, štanti išmofę, arba ne taip bjaurey stengtus; šėip mes rods Gzieso dar turėsim, ale ne laimėti, bet pabėgti. — Škmintingiausiosios Galwos tą Daitą jau seney ir ilgay yra apmascziustos, ale tujū ikifiol dar nei wiena n'isprado ir n'isduwojo, kaip stowysis Žalnierū Waifkas galėtu išwengtas tapri. Szwiesoj apšziurėjus wis dar geloja ans Pryžodis iš seniausujū Gziesu: „Norėdams Pakaju išlaikyti, wisuczies ant Karo gatawokis. O kad jis tikras Tiesos žodis yra, toktai jut ir pastujyšis Karas pamwirtino. Francuzai smarkus musu Neprietelei ir iš Wiso ne kokie Bednucziesi buwo. Karo Remėto paprate ir ant to iš pat Namū didey mokli budami, jie jau daug Mušiu buwo laimėję ir aukštos karžygiškos Garbės užšipelnę. Musu Žalnierei prieš jūšus eidami, tūjaus gawo partirti, kad ant jų Apgalėjimo daug Sylos pridėti reikės. Ale kas buwo jų Iškada nū pat Pradžios? Die ne buwo pasigatawiję. Ju be jokio tikro Apšidumojimo pernay Wasaraj nusidawesis Karo Prisakimas todel dabar wisam Swietui Išdykeliū Prasimanymu bey Mušžengimu prieš jų pacziū Tėwisškės Žemę pasirodo. Už tai todel Francuzijōs Žmones bey jų Ciecorus sunkiey kenterē turėjo. Musu Waifkas buwo gataws kaip wisomet. Kaip tikt „Vorwärts!“ tape pafamanderota, tai musu Armije beweik gatawa buwo ir per Rubėžu eiti. Anie, kurie mums Karą prisakę bey tą pradėję buwo, ne istenge taji i musu Puse perkelti, bet kaip supanczioti, wisam Swietui ant Muszczindujimo ten laukti turėjo, kol musu Armijos jūš apniko. Todel geloja ir gelos tas žodis: „Pakajaus meilydams, stropjey taisyškis ant Karo.“ Tai yra su fitais žodžiais: Laikyk stowinti Waifką, mokyk ir pratink tą be Perstojimo, jeib jis wisuczies gataws butu. Toktai daryti ne Pasidumims ant Karo, bet Pakajaus Pasimėgimas ragina. Ne seney nekursai škmintings Wyrš, apie stowinczio Waifko Laikymą czielas Knugas surašydams, ant wienos Wietos taip sako: —

Waifkas, kiet imanomay didelis, Žalnierei, Szitikt galima išmokyti bey ipratinti; gruntingiauseny mokyti Officierai, tai mums dūda geriausaję Užton W kad mus tokiu išdykusu Budu, kaip pernay nusidas W nieks ne užpuls. Bandykit tikt wisuczies gatawapostu Armijas iš Swieto atimti, tai ne amžinajū Pakifan jus sulaukite, bet niekados ne perstojanti Susiwaitzija wienos Žemės prieš kitą, ne pasiliaujanti Kō P bey Kraujo Praliejimą, kaip anose senose kruwinialne Gadynesa. Patenkanti Pakaju te dūda ir te uždrifkiczija mums stowintiejie Waifkai. Be tujū niehngitikras Dawadas n'išliktu, jujū Staisymas apsaugelyt Swietą nūg žwieriškojo nepasiliaujancziojo SusipBraswimo bey Susidraštymo.

Alle stowysis Waifkas bey jo gruntingasis Patymokinimas ne tiktay geriausoji Sargybe prieš grunpujandanczius Karus bey tikroji Užstowa Pakajaus Patymkimo, bet ir šėip dar ant didzios ne aprofojam; a Naudos yra. Armija arba Waifkas jaunam Žalnildyruui lyg kokia tikra Szuile yra, kurioje jis, jeygu t. Moflą priimas, i mandagu, padoru, apšifukti bdytšklausyti mokanti Wyrą pawiršti gal. Ar Tu komdomkoki Pulką jaunu Makrutū esi matęs, jiems i Žalnilkitystės Stona iminant? Ar Tu išdabojei, kaip š, sudribe stow, kokia ne mandagi jų Cisena, koks wo apdailintš wisas ju Išweizdejims bey Pasielgimas Ter D kas iš Sulinkelio Waifino pastojo, kaip jis iat p cierots ir Porą Metū šluzijęs buwo? Ale tai šis gana! Didziausoji Nauda toktam jaunam Žmogui ykšifita, kad jis Žalnierumi budams ant Dawadningumodo Paklusnumo bey Gzyšttingumo pratinams bey auginamio škurie Daktai ne tiktay ant kuniško Apdailinimo pridaryra, bet ir widutini Žmogū šiprey nurwera. O Gbriecoriaus Karaliaus bey wisos Armijos Wyršnujū Paširupinimas ta Mieri po Aktū laiko, jeib Žalnierus n'istiktay kuniskay, bet ir dwašiskay sweiks išliktu. Šim Wiernybe, Paklusnumas bey Meile prieš Žemės Tėšwą jiji priegtam ir padaryš wertu tos Žegnones Šleptekimo, kūrę ketwirtašis Prisakymas pažad. Naudrus niejie Demokratai taję rods per Nieką laiko ir jos progeidzia. Ale Tu, tikinczioji Motybele, jut tikt nore ar kad iš Aukštybes tą Žegnonę Lawo Sunui tektu, tige del išleisk ji su Pagraudenimu, kad jis Žemės Tėwby wiernay šluzytu, ogi idant ir dangiškaji Tėwą niekšlaujos iš Aktū ne pameštu; ne werf del jo, bet melsšifirdingay už jį, tay jis su nepagadinta Szirzia be Tėwo bey Motynos Šlebi wel pargryš.

Sirdings Pakajus patime Karo Gziese.

Wienis francuziškis Žalnierus, kursai ant pryšad-
das Waktos arba, kaip žalnieriskay sakoma, ant
waposto prie Wieso stovėjo, nū Musujū sugautas ir
pakafangus imtas tape. Kadangi jo Namai ne toli
vairčia wienam artimam Kieme buwo, kuriame jis
Kō Paczią bey Rudikius turėjo, todėl jis ant sawo
winalnosios Kelones i Miestą Korny, kur Prince
žadriskio Kardelio Gywenims tūczies buwo ir wisi
niešgininkai pirmajusey nugabenti tape, melde, kad jam
ugwelyta butu, Pakelij jo Sawiškkius aplankyti. Tas
Pakelij Brašymas tūjans jam tape išpildytas. Pacziōs
Rudikieliū Dziangsmas, sawo Wyra bey Tėwq
Patyri gawus, buwo n'iskalbamay didis; o toliaus
nujant biednoji Moteriske geide, sawo Wyra iki
Pakelij palydėti. Toktai taipjau linksmy tape pawe-
am; ale dabar atfirado wienq Sunkenybę, del kurios
Pakelij dymas to širdingojo Noro negalimu Daitu pasi-
ti. „Kq darysim ju Rudikielis?“ klausies francuzišku
podytojudu. Motyna divedy silpna budama n'istenge
domaji pati taip toli nešti, o Namuse nieks ne
silko, kursai jiji butu kawoti galejes; antrasis Ku-
s, penkiū Metū sens Waikelis, rods galejo šale
po tekis begti arba pailses budams Walandomis
Tėwo nešamas buti. Tq Paine tacziau greitay
pergaleta, nesa wiens musu Žalnieru, didelis ir
šis Pumariskis, prisišule, Gifangininko maziausyji
wikli Glebyje nešti. Butent šis meilingasis Wyrš
do ne seney pirmito arti prie tos Moteriskes Bu-
am sawo Kwartiera turėjes, jiji anie Maziejie labay
riday pazino, kadangi jis su jeis weikiey širdingay
Gprietelawes buwo. Kaip jis dabar, smutnaje Mo-
Wq ramdydams bey padrasindams, jos Maziausam-
s sawo šipreses Rankas priesais istiese, tay jis
šimay Pumariskio Glebi prieme ir powisam paka-
šis budams prie swetimojo Wyro Peties sawo Gal-
Sle priglaude. Taipgi nusidawe, kad prusiškis Žal-
nus Francuzo Rudiki neše. Moteriske, nū sawo
pro po Pazascziū laikoma, o senesnysis Waikelis,
antros Pusės arti prie Tėwo prisišlaudes, tolyn
tęge, prusiškamjam Žalnierui su jauniausoju Rudikiu
lebyje šipreis žingneis šale be masierojant. Be
nujant papasakojo Francuzene sawo Wyru, kaip
šiskiejie Žalnierai, jei jei be sergant ir be jokio Mai-
be esant, nū Walgio, jiems padalytojo, ir jey bey
Rudikiems nudalyje, Maltos bey Wandeuio priga-
re, Ugni pakure, ogi iš šey dar wisokiu Budu jei
galbos priteike buwo — kol galiausey todū Wyru,
todū taip labay atsitolinusiomis ir pries kits kitq
narey iškirbyjusiomis žmoniū Giminiems priklaufe,
pirm maž Dienū rasi Wyrš pries Wyra stoweje

ir karawę buwo, meilingay kaip Brolei globotis pra-
dejo. — Pasakotojis šito Nusidawimo iššpazysta, kad
jis toktai regedams kaip Rudikis werkti turėjes; tacziau
ne jis wiens Ašaras praliejes, bet ir kiti Žalnierai
bey kelets prusiškujū Officierū, kurie tam wisam pri-
buwo, ant Apšiparamimo Priežasties gawo — nesa
juk ir juju ne meuka Dalis mylimas Paczias bey
Kadikelus tolimoj Tewisškej palike buwo. †

Naujoji Fona arba Karuna.

Tas Ragiments arba Bateljons, kursai Mušije
iš Nepasidabojimo, Newiernumo arba didzio Baimin-
gunio sawo Fonq arba Karunq i Neprieteliū Rankas
pulti dūda, daug Giedos bey Vaniekinimq užšipelno,
ale tas Pulkas, kursai, norint ir pergaleis budams,
ne i wisas Szalis išbegioja ir sawo Fonq išlaiko, su
Garbe iš Mušio atsitraukia. — Pasujam Kare Fran-
cuzai tytwiek daug tokiū Karunū yra prapuldinę, kuriū
didelis Škaitlus ant amžino Paminklo nusidawusujū
Laimėjimū Berlyne pakawotas yra; ale musu Armijos
tujū tik wienq wienintelę te prasipulde, butent Fo-
nq antrojo Bateljono, nūg Stojō pumariskiojo Rag-
imento Nro. 61, o tacziau ne apgēdinancziū Budu,
bet garbingay. Ši buwo po Mušio, prie Wieso Dy-
žong 23 tiji Januariju nusidawusiojo, Lawonais ap-
dengta ir po tais pakawota, po Lawonais tujū Wier-
nujū, kurie ję po kits kito aukštay Rankose laike ir
mirdami sawo Kennais apkloje buwo. Mušio Sumi-
šimui i kitq Szali nusitraukus, atrado šitq Karunq
wiens francuziškis Žalnierus, kursai ję su sawim drau-
ge emc, bet potam atwiray iššpazino, kad jis ję ne
Kare laimėjes, bet gulincze iš Nežiniū užėjes. Šzi
Karuna nū Francuzū, kaip iš sawes išsimano, ne tape
atdūta, ale dabar ji ne seney atnaujinta yra, butent to-
kiū Budu, kad ans Bateljons su naujaje Fona ir pil-
naje sawo žalnieriskaje Garbę po wiso Swieto Akiū
igijo. Nesa Stasis pumariskis Ragiments tas Gro-
matas prisustas gawo, kurias musu Wiešpats Karalus-
Giecorus del Priteikimo anos naujosios Fonos Kamand-
dierui antrojo Armėkuro, prie kurio tas Ragiments
priklauso, bey Gendrolui v. Manteuffel, kursai wyriaus-
saje Waldzia ant wisos musu, Francuzioj dar pasili-
kusios Armijos tur, nurašes yra. — Birmoji tū Gro-
matū taip škamba:

„Aš Gendrol-Kamandai prifuncziū, šitam Raš-
tui pridedes, Nurašq Mano šendieniskos, wyriausiam
Kamandierui ant wisos Francucioj stowencziōs Mano
Armijos nusustosios Paliepimo Gromatos ir žiniq dū-
du apie Nudalyjimq naujos Fonos antram Bateljonui

Stojo pomeriškojo Pėstininku Regimento Nro. 61. —
Hamburgij, 9 taji Augusta 1871.

W i l h e l m ."

O Mėrašas tos Paliepimo Gromatos, kurę Karalus = Cicorus Gendrolui v. Manteuffel i Francuziję nusunte, yra šis:

"Iš Branėšimū, man parsuštujū, Aš su Pasi-
mėgimu apšiliudyjau, kad anrašis Bateljons Stojo
pomariškiojo Pėstininkū Regimento Nro. 61 Dienoje
23 cziojo Januarijaus šime Mete, kurioj jis prie
Miesto Dyžong sawo Foną prapulde, su karžygiškū
Drasumu karawęs yra, ir kad Karunos Pametimas
wiens anū apgostinujū Nusitikimū buwęs, kurie iš Su-
sibraugawojimo negilusingujū Priežascziū pareina ir
Niekam per Kaltybe ne gal užmėtlojami buti. Tą
Karuną niera nū apgalinczio Neprietelo laimėta, ney
nū tokio ibugusio Pulko Užpakalij palikta tapusi; jos
Wieta po Lawonais drasujū Apgintojū ant Mušio
Laukū yra garbinancziū Liudyjimu pastojusi tam Pul-
kui, kuriam ji wesdama pirm lakiawo, koley Nakties
užsitrauknstoji Tamsybe ję ganauczioms Ašims paslieve.
Iš Prispazinimo šito, antrojo Bateljono 8 tojo pu-
mariškojo Pėstininku Regimento Nro. 61 išrodytojo
wiernojo Drasumo Aš jam sutenku ir parsuntinu da-
bar šitą naujėję Karuną, dabincta su Burtika (arba
Linta) tos Madaljšės, kurę Aš Paminklui del Karo
Metūse 1870 bey 71 itaisęs esu, prie kurios wiens
Galo dar ir atrastoji Kuta senosios Fonos pridriutinta
yra, ir paliepju Šums, kad ji Bateljonui Mano War-
dau šlowingu Budu padūta taptu.

Homburgij, 9 taji Augusta 1871.

W i l h e l m ."

Wisofia Šinia.

— Dabar jau wėl iš Naujo gawo dide Dalis
Wokietijės Waiskū iš Francuzijės Namūn pargryšti.
Musū Cicorius yra Francuzams Neilingumo išro-
dyti uorėdams paliepęs, kad Musiškiei Waiskai tur iš
šėšiu Departementū arba Kreizū Francuzijos ištraukti
ir tūstius Francuzu Waldziei atdūti. Bagal padary-
taji Pakajaus Derėjimą butu Musiškiei Waiskai czio-
nay dar kas žin kaip ilgay pasilikti gawę, ale Fran-
cuzai dabar dziaugias iš musū Karaliaus ir Cicoriaus
Lengwybės tą jau tiek tiek išpažindami. Tacziaus ma-
žas Dalys Francuzijės dar tik pasiliekt Musiškiū
apstatytas, o Skaitlius Musiškiū ten pasiliekanziū
Wyrū yra 50 Lukstancziū.

— Iš Liundunės pareit Šinia, kad ten
wėl ne seniey prie Seham Angliū Kasimūse an-
niei Garai uššidegę ir plyšdami 30 žmoniū ter-
dirbancziū nužudę.

— Įstreikškis wyriausnis Ministeris Gro
Benštas dabar iš sawo Wietės atšidekawojęs pa-
per Įstreikškio Cicoriaus Pasiuntini prie Englen-
riū Karalienės i Liundunės Miestą. Š jo Wieta
wyriausiuju Ministeriu ant wišės Įstreikiū Cicory
Wengrū buwęs wyriausnis Ministeris Andra
pastojęs, o i to Wieta yra wyriausiuju Wengrū
nisteriū Pons Lonhay istatytas. Wyriausnis Mi-
steris šids Puses Įstreikjės yra dabar Grows Aue-
perkis. Bet ant ju geresnio Šmanymo šitės žin
Prieteliams primisiu, kad wiša didzioji Įstreikjės
coryste yra dabar i dwi Dali perdalyta, buten
Wengrū Karalyste anapus Leitos Upės ir i tikr
ję pacziaję Įstreikiją, šepus Leitos Upės. Ko-
šitū abiejū Daliū tur saw ypacziy Ministerija, o klob
na Ministerija saw ypacziy wyriausiji Ministeri.
ant abiejū šilū Įstreikjės Daliū, o todėl ir ant abem-
jū Ministerijū stow wiens kaip aukšeziū aukšeziaus
Ministeris. Iki šiol tai buwo Grows Benštas, ing
dabar tai yra Grows Andrašy. Wyriausnis Woy,
grū Ministeris yra Lonhay, o wyriausnis Įstreiki-
Ministeris Grows Auersperkis, ale kas žin kaip ilg-

Preke Karaliaucziye 25. Nowemberi.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwiecziei 95
105 Egr. Rugiei 58 — 65 Egr. Mieziei, did., 45—55 Egr.
Mieziei, mai., 45—50 Egr. Awišos 28—32 Egr. Žie-
niei, rain., 75—100 Egr. Žirniei, balt., 65—75 Egr. Štan-
putes 30 — 32 Egr. Sziens 26 — 30 Egr. už Co-
Sziaudai 14 — 15 Egr. Swiestas 10 — 13 Egr. už Swa-
Kiaušiei 8—9 Egr. Mandelis.

A p s a k y m a i .

Ant sawo Kelionės aš esu tuleropū aptėkiskū T
worū labay geray išvirtes ir taitėis gražey asirupin-
o todėl aš pristulau, Prywoliei pasidarius, tikray gerū
worū už pigias Prekias, ar kas tujū daug arba ir w
pirktu.

Albert Girod, Rusnėje, Palaiczio Dute.

Aš sawo garbingiems Piršėjams sakau širding-
bėfuy už Nusitėjimą, man jau pirmame Mete taip apš-
gay išrodytaji; ogi aš ir toliaus pasiprocewosiu šitą Nu-
titėjimą per gerą Pasluzjimą saw patentancziy išlaikyti.

Albert Girod, Rusnėje.

Blumiu už 2 Egr. ant Swaro, lydytū Laukū ar
Szmultės 7 Egr., Rysū II. 2 Egr., Wyšniū Kreidės 4 Egr.
ogi ir fitū Dalykū pigiaustey.